

Finançament de la recerca arqueològica a Catalunya. Reflexions sobre la recerca programada

Francisco Gracia Alonso

L'organització actual de la recerca arqueològica a Catalunya es va iniciar arran del decret de 27/05/1980 (DOGC 28/05) sobre transferències a la Generalitat de competències, funcions, serveis, organismes i unitats adscrites a les Diputacions catalanes. Així, van ser traspassats el Servei de Catalogació i Conservació de Monuments i l'Institut de Prehistòria i Arqueologia de la Diputació de Barcelona; i el Servei d'Investigacions Arqueològiques i de Conservació i Catalogació de Monuments de la Diputació de Girona. El decret 115/1980 de 23/06/1980 (DOGC 23/07) creà la Direcció General del Patrimoni Cultural que englobà les competències sobre arqueologia, i pel decret 295/1980 (DOGC 07/01/1981) es crearen el Servei d'Arqueologia i la Comissió Assessora en el si de la Direcció General del Patrimoni Cultural. Poc temps després, el RD 1010/1981 de 27/02/1981 (BOE 01/06) transferia els serveis i funcions que en matèria d'excavacions arqueològiques l'Estat prestava a Catalunya, amb una dotació global, procedent de la DG BBAA de 235.926.000 PTA, de les quals només 11.000.000 PTA corresponien a despeses relacionades amb la recerca i valoració del Tesoro Artístico Nacional, quedant sense determinar els relatius a despeses per a excavacions arqueològiques.

Aquest fet propicià, ja amb competències plenes, el decret 155/1981 d'11/06/1981 (DOGC 01/07), aprovant la normativa d'excavacions arqueològiques a Catalunya; l'article 9è de la normativa indicava que "les despeses que originin els treballs d'excavació aniran a càrrec del concessionari, si bé la Direcció General del Patrimoni Cultural, d'acord amb el programa general d'excavacions arqueològiques, podrà subvencionar aquelles excavacions que consideri oportú". Posteriorment s'establí en una Ordre de 16/11/1981 (DOGC 02/12) els criteris del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació per atorgar les subvencions en l'àmbit de l'arqueologia, dirigides a "les institucions i els tècnics que tinguin encomanada l'execució del programa de conservació i investigació del patrimoni arqueològic aprovat pel Servei d'Arqueologia".

D'ençà d'aquest moment, el Servei d'Arqueologia ha desenvolupat una important tasca en l'aprovació i el control dels permisos d'intervenció arqueològica. Entre els anys 1981 i 2004, atorgà un total de 8.465 permisos d'excavació, 2.185 d'ells corresponents a intervencions programades i 6.280 a excavacions d'urgència, preventives i tasques d'adequació de jaciments arqueològics. Aquest nombre s'ha incrementat

lògicament al llarg dels anys 2005-2008, i aquest darrer any ha arribat a la xifra de 1786 intervencions, com es pot veure en els quadres adjunts pel que fa a les programades. Cal dir, però, que la tasca feta no s'ha vist reflectida en un augment exponencial del coneixement com caldria suposar a la llum de les dades indicades, car una gran part de les intervencions romanen inèdites i, per tant, s'incompleix no només el text de la llei que obliga a la publicació de les intervencions, sinó també el mandat social derivat de les inversions de fons públics en tasques de recerca. Les sèries de monografies i la *Tribuna d'Arqueologia* editades pel Servei d'Arqueologia, si bé reflecteixen una part del treball fet, són sens dubte insuficients per cobrir aquesta mancança. S'ha treballat molt però s'ha divulgat la informació molt poc, i és evident que arran del desenvolupament de les TIC existeixen fórmules relativament assumibles per solucionar-ho.

Cal reflexionar sobre el procés d'inversió seguit al llarg d'aquests anys. Com s'ha indicat, la idea inicial del decret 155/1981 consistia a proporcionar als investigadors un ajut financer complementari per desenvolupar la recerca, però, de fet, i fins a la darrera remodelació de la normativa al 2008, aquestes subvencions s'han convertit a la pràctica en el suport essencial de les intervencions programades, atès que només en un reduït nombre de casos —tot i que creixent als darrers anys— s'han cercat vies de finançament complementàries i/o substitutòries de les quantitats gestionades pel Servei d'Arqueologia. Especialment des de les Universitats no s'ha paït el canvi de model sofert per l'arqueologia a Catalunya d'ençà el 1981. La recerca programada, aleshores majoritària, ha vist com minvava progressivament enfront de les intervencions d'urgència, en un marc en què l'activitat ha sortit de les antigues seus per concentrar-se, amb el suport i l'empenta de l'administració, en el sector privat i els organismes públics (locals, comarcals, i centrals) que executen i gestionen la major part de l'activitat. El diàleg entre Universitats i Servei d'Arqueologia potser no ha estat tampoc gaire fluid, i ací es troba una de les claus de les queixes per part de les primeres.

Convé matisar també què entenem per imports dedicats a la recerca arqueològica per la Generalitat i la seva distribució. Una gran part de les infraestructures necessàries per al treball dels grups de recerca i els investigadors han estat cobertes des de la conselleria responsable de les Universitats (amb diferents noms al llarg d'aquests anys) dins de les convocatòries d'avaluació i finançament dels Grups de Recerca Consolidats (SGR), el Programa d'Infraestructura de Recerca (PIR) i d'altres convocatòries específiques adreçades a les Universitats, o bé als investigadors com ara els ajuts Batista i Roca. Uns altres programes han dotat places d'investigadors permanents o temporals (ICREA, Beatriu de Pinòs) als centres de recerca per potenciar l'activitat. Tanmateix, el finançament de bona part de la tasca arqueològica s'ha beneficiat dels programes I+D del MEC, el Ministeri d'Afers Exteriors i la Unió Europea, per esmentar els més representatius. Això vol dir que, almenys pel que fa a les Universitats i els instituts de recerca (ICAC i IPHES) les necessitats bàsiques s'han assolit de forma suficient al llarg, com a mínim, dels darrers quinze anys, i els resultats ob-

tinguts en formació, recerca, impacte i difusió, han constituït un actiu important. Tant és així, que les subvencions aportades per la Generalitat fins a l'any 2008 per a recerca arqueològica bàsica s'han destinat essencialment al treball en els jaciments arqueològics inclosos en gran part en els programes i projectes desenvolupats dins l'àmbit universitari.

Però justament ací radica una gran part del problema. L'administració catalana (Conselleria de Cultura/Servei d'Arqueologia) no sempre ha apostat per donar suport prioritari als projectes de recerca, tant pel que fa a la planificació com a l'atribució de recursos econòmics. L'anàlisi de les xifres disponibles indica clarament que les prioritats han estat sempre les intervencions d'urgència, en una proporció de tres a un en permisos, i encara amb una més gran desigualtat pel que fa als fons destinats. Així, per exemple, l'any 1996 es destinaren a intervencions arqueològiques i projectes de recerca 12.411.000 PTA, d'un total de 30.411.000 PTA destinades a *subvencions* que incloïen tres convenis específics amb la UAB-DIASA per a l'excavació de Can Roqueta (6.000.000 PTA), l'Ajuntament de Gavà pel conjunt de les mines prehistòriques (4.000.000 PTA) i l'Ajuntament de Mataró (2.500.000 PTA), a més de la compra de la vil·la romana de Corbins (5.000.000 PTA) i el funcionament del laboratori de C14 de la UB (500.000 PTA). Ben al contrari, els fons destinats a excavacions d'urgència sumaren 40.714.646 PTA d'un total de 174.345.161 PTA destinats al capítol d'*inversions*, on la major part dels fons es destinaren a un pagament de l'expropiació del Teatre Romà de Tarragona (100.000.000 PTA), i 18.180.926 PTA a la consolidació i adequació de jaciments (uns sis milions més dels destinats a la recerca bàsica), a més de 5.078.573 PTA per excavacions a càrrec de l'1% cultural; 9.993.857 PTA per consolidacions i adequacions a càrrec de l'1% cultural; i 377.789 PTA per equipaments d'arqueologia subaquàtica. Aquesta desproporció es manté en l'actualitat com es pot veure als quadres adjunts. Com a administració que no ha comptat fins fa poc amb institucions de recerca pròpies i/o participades, amb l'excepció del MAC amb els seus condicionants específics, les seves prioritats s'han orientat cap a la prevenció, la documentació i la protecció, un objectiu vàlid que ha donat com a resultat la potenciació de l'activitat privada en el sector, una decisió, però, que no ha estat acompanyada per un igual tractament vers la recerca programada.

Si les diferències econòmiques en contra de les programades ja són prou sagnants, fins al punt que impedeixen la realització de campanyes llargues amb resultats clars i definits en poc temps, encara ho és més la quantitat dels ajuts. Tot i que la pròpia definició del concepte subvenció, recollida a les bases de les convocatòries, indicava —però no exigia— fins al 2007 la demostració d'un cofinançament a les intervencions atès que els ajuts s'haurien de considerar només com una part dels pressupostos, a la pràctica, i en la major part dels casos, aquesta quantitat ha estat l'única disponible per atendre les despeses del treball de camp. Per això, és qüestionable que, per exemple, l'any 2006, l'Àrea de Coneixement i Recerca del Departament de Cultura aprovés 131 projectes de recerca programada dels 1.679 permisos d'excavació

concedits, al costat de 1.525 per a intervencions preventives, i 23 per a intervencions d'urgència. Del total de 2.753.890,14 € destinats a subvencions i inversions, només 100.000 € es destinaren per concurrència pública a les Universitats. Els ens locals obtingueren 500.000 €, les entitats privades 84.735 €, i les empreses 1.000.000 €; mentre que al mateix període es destinà més del triple (325.000 €) a excavacions d'urgència, i cinc vegades i mitja més (565.198,14 €) a tasques de consolidació i adequació del patrimoni arqueològic. Dels 63 jaciments que reberen ajuts pels treballs d'excavació programats, només 4 obtingueren més de 10.000 €, 49 menys de 6.000 € (és a dir, 1.000.000 de les antigues PTA), i d'aquests 26 menys de 3.000 €, amb casos extrems de subvencions entre 800 i 1.000 €, quantitats que clarament no haurien de permetre plantejar un treball de recerca en profunditat, tot i la professionalitat dels seus responsables. Essent evident que les subvencions es relacionen directament amb el programa de treballs que cal realitzar i les peticions fetes, les quantitats atorgades com a subvenció no responen a la lògica de concentrar esforços, sinó més aviat a la de dispersar-los. Per això, no ha de sobtar que 46 dels jaciments amb permís d'excavació aprovat l'any 2006 no van demanar/rebre cap subvenció per part de la conselleria, car les seves fonts de finançament provenen d'altres institucions (MAC, ICAC) que, al seu torn, obtenen els seus recursos també de l'administració, tot i que no computen dins de la despesa en recerca arqueològica programada. Les conclusions —i també l'esperit— d'aquesta política són òbvies.

És del tot evident que l'administració té la potestat de definir i prioritzar els seus camps d'intervenció, i reclamar, com s'ha fet de vegades de forma indirecta i d'altres molt clarament, que la recerca bàsica en arqueologia sigui assumida per les institucions a les quals pertanyen els investigadors, i molt especialment les Universitats, definint un concepte viciat car un 80% del pressupost d'aquestes depèn de la pròpia Generalitat. Això voldria dir que caldria que les Universitats demanessin els fons al mateix govern que ara els proporciona, canviant, però, el destinatari de les peticions, que passaria de Cultura a Universitats (en el cas que, com s'ha reclamat insistentment per part dels rectorats, existís, com així hauria de ser, un departament propi), fet perfectament lògic, però pel que caldria, d'antuvi, una definició clara de competències per part dels mateixos departaments del govern i, en tot cas, establir-ne les necessàries col·laboracions i, fins i tot, traspassos de competències. Una alternativa, gens explotada fins ara, és cercar fons en el món privat, però, com succeeix en altres camps de la cultura, aquesta possibilitat compta, entre d'altres, amb dos problemes: les limitacions de la llei de mecenatge i la poca visibilitat social de la recerca arqueològica bàsica que no permet una rendibilitat afegida a les quantitats invertides. Tot i això, aquesta via pot esdevenir bàsica en un futur proper per continuar amb la recerca en camps i jaciments que no compten amb el paraigua corporatiu d'un ens autònom si no es produeix una clarificació i un augment en la definició del concepte de suport a la recerca arqueològica.

L'any 2006, durant el mandat d'en Francesc Xavier Hernández Cardona com a director general de Recerca de la Conselleria d'Universitats, es va convocar el *Programa d'ajuts per al desenvolupament de treballs de camp de prospecció i excavació arqueològiques i paleontològiques internacionals (EXCAVA) 2006* (DOGC 09/03/2006). Aquest programa tenia com a objectiu polític iniciar una col·laboració amb la Conselleria de Cultura per incidir i assumir progressivament una major implicació en la recerca arqueològica programada a Catalunya, diferenciant aquest tipus d'intervencions de les excavacions d'urgència més lligades a la protecció i documentació immediata del patrimoni artístic i arqueològic. Aquesta posició era conseqüent atès que la major part dels projectes de recerca són desenvolupats per Universitats i Instituts de recerca que depenen de l'esmentada conselleria, i concorren habitualment a les convocatòries de l'AGAUR i el DURSI. En funció del camp d'actuació d'ambdues conselleries, el programa EXCAVA es dirigeix essencialment a treballs de prospecció i excavació d'impacte internacional. Aquesta limitació va ser entesa, en línies generals, com una restricció de l'àmbit d'actuació per a les peticions que donaven prioritat —com així va ser a la resolució— a les intervencions realitzades fora de Catalunya i/o l'Estat espanyol. Així, EXCAVA articulava intervencions pel període 2006-2008 per un import global d'1.050.000 €.

La resolució de 12/05/2006 va ser relativament sorprenent, car es van dedicar 701.000 € (66,76%) a 14 projectes d'intervenció arqueològica a l'estranger, i 348.000 € (33,24%) a 9 projectes a realitzar preferentment a Catalunya, i, donades les característiques dels jaciments inclosos en aquest darrer grup, és incontestable que molts altres projectes de recerca actius desenvolupats als centres de recerca de Catalunya podrien haver estat objecte d'ajuts amb una convocatòria més explícita pel que fa al concepte "impacte internacional" emprat a l'article 1 i al punt 1 de l'annex de la convocatòria. El programa EXCAVA va ser el resultat de l'intent per part de la DGR de prendre posicions en el camp de la recerca arqueològica, però també de la voluntat de donar continuïtat a les converses endegades amb les administracions d'altres països per establir missions arqueològiques catalanes. El motiu de la rapidesa en la convocatòria i la seva resolució va ser un intent de blindar aquests contactes de projecció exterior envers un possible canvi en el govern de la Generalitat que pogués aturar aquesta iniciativa, fet que es va concretar pocs dies després que es publicués la resolució del programa amb la sortida d'ERC del govern tripartit encapçalat pel president Maragall. Important pels seus objectius i el volum de fons destinats, el programa no ha estat continuat pels següents equips polítics amb responsabilitats a l'AGAUR d'ençà el juny de 2006 i fins al moment de redactar aquest article. Tanmateix, determinats convenis de col·laboració derivats del programa EXCAVA, que s'havien acordat a la primavera de 2007 entre les Universitats i la DGR del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa i dels quals s'havien redactat els preceptius convenis, no es van dur a la pràctica per un canvi d'opinió de darrera hora per part de la DGR.

Cal valorar també l'impacte dels dos Instituts de recerca amb seu a Tarragona (ICAC i IPHES) pel que fa a disponibilitat econòmica per a intervencions arqueològiques, un cop superades les fases d'organització dels centres i definició de les seves plantilles. L'esforç pressupostari de la DGU per mantenir i potenciar aquests centres mostra una clara desproporció respecte de la resta de la recerca subvencionada, car només en el primer cas el pressupost puja a 1.857.861,67 € per a l'exercici de 2009, quantitat que inclou despesa corrent i capítol de personal, però que, en tot cas, s'hauria d'imputar com a diners destinats a la recerca arqueològica, tot i que aquesta no superi els 35.000 €. Tot plegat, aquesta inversió constitueix una part fonamental dels plans de futur atès que consolida uns centres de recerca autònoms amb vies de finançament específiques i dotacions superiors a les obtingudes per la recerca programada mitjançant el sistema concurs públic. El fet que diferents programes de recerca sorgits de les Universitats s'hagin anat vinculant a l'ICAC és prou indicatiu d'un traspàs més que de suma d'actius, però en tot cas mostra un model que, si més no, té un futur definit malgrat que no agradi a tothom. Un altre element que cal valorar pel que fa a l'impacte en l'activitat de recerca serà la definició del futur model que substituirà l'actual MAC segons les idees que els responsables polítics del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació han refermat al llarg de 2008 tot i l'oposició (però amb suport tàcit també) de diferents col·lectius d'investigadors, i la disponibilitat per continuar amb els seus projectes actuals, especialment pel que fa a les seus territorials.

Com a resum, és innegable que s'ha de reconèixer l'esforç inversor fet per la Generalitat de Catalunya d'ençà la creació del Servei d'Arqueologia i els traspassos de competències a càrrec de l'estat. Cal aprovar també la tasca realitzada els primers anys, en què es compraren diversos jaciments arqueològics per assegurar-ne la protecció i augmentar el nombre de béns mobles propietat de la Generalitat; i no menys els ajuts a la recerca que han fet possible l'excavació de nombrosos jaciments i campanyes de treball, més de 20.000 a hores d'ara. Però aquesta tasca té també punts millorables. Uns de relatius a la gestió, com ara la difusió de la feina feta, veritable forat negre de la recerca arqueològica a Catalunya, i d'altres, estructurals, més difícils de resoldre tot i que els debats del PIACAT desenvolupats el 2008 han incidit de ple sobre ells. Assumint que les subvencions arqueològiques de la Conselleria de Cultura són insuficients per assegurar el manteniment futur de la recerca bàsica programada, car la major part dels fons es dirigeixen a les intervencions d'urgència i d'altres, cal demanar qui haurà d'assumir el finançament de les programades. Evidentment no ho farà la conselleria esmentada car la seva voluntat d'implicació a la baixa ha quedat demostrada en els criteris de 2008, i tampoc el DIUE, amb plantejaments regressius respecte dels intents de 2006.

Deixant de banda els fons privats, els recursos públics han de respondre a convocatòries específiques dirigides a grups de recerca i investigadors. Si es tracta de recerca, i no —inicialment— de protecció del patrimoni, caldria modificar el sistema i separar recerca (programades) de protecció (urgències, tot

i que, evidentment, es tracta també d'investigació) amb una clara definició de recursos que permetés augmentar les quantitats destinades a les primeres. Potser una via seria permetre la inclusió de partides destinades a excavació en les memòries d'activitats que han de realitzar els grups de recerca (SGR) en el moment de fer la seva programació triennal, la mateixa de l'actual sistema de presentació de projectes i sol·licitud de subvencions, car no cal oblidar que les intervencions són un dels elements essencials en el treball de recerca del grup i, en molts casos, la seva principal base de dades. Sigui quin sigui el

panorama resultant pel que fa al finançament de la recerca programada, tot el model es fonamenta en la resposta a una pregunta molt simple: ¿existeix un interès polític per mantenir la recerca arqueològica programada a Catalunya? La resposta a la mateixa qüestió a d'altres comunitats autònomes constitueix un negre precedent.

Francisco Gracia Alonso

Departament de Prehistòria, Història Antiga i Arqueologia
Universitat de Barcelona.

Quadre de quantitats globals per tipus (subvencions, convenis i inversions). A partir de les Memòries del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Any	Subvencions	Quantitats	Convenis	Quantitats	Inversions	Quantitats
1981	Intervencions d'urgència i intervencions projectes d'investigació	11.135.000 ptes				
1982					Intervencions d'urgència i intervencions projectes d'investigació	4.371.000 ptes.
1983	Intervencions d'urgència i intervencions projectes d'investigació	29.630.448 ptes.				
1984					Plans d'investigació, urgències,	340.641.243 ptes.
1985					Plans d'investigació, urgències	28.624.085 ptes.
1986					Plans d'investigació, urgències, documentació del patrimoni arqueològic, pla de l'atur	105.079.832 ptes.
1987			Convenis	29.774.425 ptes.	Plans d'investigació, actuacions d'urgència, pla de l'atur, expropiacions, consolidació i restauració de jaciments arqueològics	77.684.850 ptes.
1988			Convenis	24.200.000 ptes.	Plans d'investigació, urgències, pla d'atur, expropiacions, consolidació i restauració de jaciments arqueològics	62.832.693 ptes
1989			Convenis	28.549.678 ptes.	Plans d'investigació, actuacions d'urgència, pla d'atur, expropiacions, consolidació i adequació de jaciments arqueològics	118.984.168 ptes.
1990			Convenis	32.882.757 ptes.	Plans d'investigació, actuacions d'urgència, consolidació i restauració de jaciments arqueològics, camps d'aprenentatge, pla d'atur, conveni amb la UB	113.145.162 ptes.
1991		16.000.000 ptes.	Convenis	3.910.547 ptes.	Plans d'investigació, actuacions d'urgència, conveni amb l'Ajuntament de Mataró i el Museu Comarcal del Maresme	148.359.809 ptes.
1992	Actuacions d'urgència, consolidació i adequació de jaciments, intervencions a la N-II	94.286.897 ptes.	Convenis	23.100.000 ptes.	Intervencions arqueològiques en projectes de recerca, convenis, Congrés Internacional d'Arqueologia Clàssica	49.795.000 ptes.
1993	Intervencions arqueològiques projectes de recerca, convenis, Congrés Internacional d'Arqueologia Clàssica, MAC	90.956.904 ptes.	Convenis	187.060.002 ptes.	Expropiacions, convenis, urgències, consolidació i adequació de jaciments arqueològics	95.797.941 ptes

Any	Subvencions	Quantitats	Convenis	Quantitats	Inversions	Quantitats
1994	Intervencions arqueològiques i projectes de recerca, convenis, excavacions a BCIN, restauracions de BCIN	46.753.158 ptes.	Convenis	19.445.314 ptes.	Convenis, expropiacions, adequació i consolidació de jaciments arqueològics, urgències	394.309.584 ptes.
1995	Intervencions arqueològiques i projectes de recerca, subvencions directes a ajuntaments per a fer intervencions arqueològiques	19.438.374 ptes.	Convenis	2.850.000 ptes.	Adequació i consolidació de jaciments, urgències, equipaments per a arqueologia subaquàtica, adquisició de jaciments	72.075.371 ptes.
1996	Excavacions programades, adquisicions, convenis	30.411.000 ptes.	Convenis	13.000.000 ptes.	Excavacions d'urgència, consolidació i adequació de jaciments, 1% cultural, equipaments en arqueologia subaquàtica, expropiacions	174.345.161 ptes.
1997	Convenis	10.000.000 ptes.	Convenis	10.000.000 ptes.	Expropiacions, 1% cultural, excavacions d'urgència, consolidació i adequació	88.796.793 ptes.
1998	Excavacions programades, convenis, institucions privades	28.800.000 ptes.	Convenis	8.100.000 ptes.	Adquisicions, 1% cultural, excavacions d'urgència, consolidació i adequació de jaciments arqueològics	110.574.340 ptes.
1999	Excavacions programades, subvencions a corporacions locals, institucions privades, conveni radiocarboni	33.591.170 ptes.	Convenis	10.050.000 ptes.	Expropiacions, excavacions arqueològiques, 1% cultural, consolidació i adequació de jaciments arqueològics	103.401.281 ptes.
2000	Excavacions programades, subvencions a corporacions locals, institucions privades, conveni radiocarboni, altres	27.100.000 ptes.	Convenis	13.550.000 ptes.	Excavacions d'urgència, consolidació i adequació de jaciments arqueològics	86.271.071 ptes.
2001	Excavacions programades, subvencions a corporacions locals, institucions privades, altres, convenis	28.960.000 ptes.	Convenis	800.000 ptes.	Expropiacions, excavacions d'urgència, consolidacions, equipaments	204.946.587 ptes.
2002	Subvencions a ens públics, corporacions locals i altres, beques, convenis	657.105,95 €	Convenis	436.934,59 €	Expropiacions, excavacions d'urgència, consolidacions de jaciments arqueològics, equipaments	475.163,68 €
2003	Subvencions a ens públics, corporacions locals, entitats privades, empreses, 1% cultural, beques, convenis	1.124.045,07 €	Convenis	535.523,26 €	Expropiacions, consolidacions de jaciments arqueològics, equipaments	1.719.982,00 €
2004	Subvencions a ens públics, corporacions locals, entitats privades, empreses, beques, convenis	1.423.163,22 €	Convenis	513.886,26 €	Expropiacions, magatzems, consolidacions de jaciments arqueològics	1.819.656,07 €
2005	Estudis i treballs tècnics (on s'inclouen les excavacions d'urgència), convenis, beques, subvencions a ens públics, corporacions locals, empreses, entitats sense finalitat de lucre	2.847.689,83 €	Convenis	587.543,07 €	Adequació de jaciments, consolidació de jaciments arqueològics, maquinària, mobiliari, inversió en fons bibliogràfic	378.074,26 €
2006	Excavacions d'urgència, beques, convenis, subvencions de concessió pública i altres corporacions locals	2.944.880,32 €	Convenis	518.400,00 €	Inversions	467.232,00 €

Quadre amb el nombre i el percentatge d'excavacions arqueològiques, i la quantitat destinada. A partir de les dades incloses a les *Memòries del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya*

Any	Excavacions Projectes d'investigació	% d'excavacions projectes d'investigació	Quantitats per excavacions projectes d'investigació	Excavacions d'urgència	% d'excavacions d'urgència	Quantitats per excavacions d'urgència
1981	70	84,34%	No es desglossa: 11.135.000 ptes. (subvencionades 68)	13	15,66%	No es desglossa: 11.135.000 ptes. (subvencionades 68)
1982	106	67,52%	13.065.000 (de les inversions en 144 excavacions)	51	32,48%	951.000 ptes. (de les inversions en 144 excavacions)
1983	120	60,91%	19.152.992 ptes.	77	39,09%	10.487.456 ptes
1984	114	66,28%	10.066.314 ptes.	58	33,72%	5.000.000 ptes.
1985	97	53,30%	17.039.820 ptes.	85	46,70%	11.284.265 ptes.
1986	74	45,40%	18.350.890 ptes.	89	54,60%	7.861.478 ptes.
1987	92	45,10%	18.726.480 ptes.	112	54,90%	34.273.520 ptes.
1988	100	47,40%	23.455.894 ptes.	111	52,60%	13.542.152 ptes.
1989	95	47,03%	30.000.000 ptes.	107	52,97%	55.000.000 ptes.
1990	76	29,92%	No es desglossa: 87.317.054 ptes.	178	70,08%	No desglossa: 87.317.054 ptes.
1991	57	25,33%	No es desglossa: 75.854.547 ptes.	168	74,67%	No es desglossa: 75.854.547 ptes.
1992	55	17,97%	24.695.000 ptes.	251	82,03%	71.077.635 ptes.
1993	60	21,82%	45.356.904 ptes.	215	78,18%	84.258.062 ptes.
1994	56	17,28%	24.100.000 ptes.	268	82,72%	66.417.353 ptes. (subvencionades 53)
1995	50	15,87%	14.609.000 ptes.	265	84,13%	65.581.258 ptes. (subvencionades 82)
1996	60	18,30%	12.411.000 ptes.	268	81,70%	40.714.646 ptes.
1997	59	14,75%	0 ptes.	341	85,25%	37.975.413 ptes. (subvencionades 110)
1998	81	17,53%	27.800.000 ptes. (dins programes de recerca arqueològica, institucions privades, i convenis amb municipis per fer excavacions arqueològiques)	381	82,47%	40.657.887 ptes.
1999	81	16,60%	44.950.290 ptes. (dins programes de recerca arqueològica, institucions privades i convenis amb municipis per fer excavacions arqueològiques)	407	83,40%	63.321.295 ptes. (subvencionades 78)
2000	62	12,25%	23.950.000 ptes.	444	86,75%	71.087.110 ptes.
2001	73	12,48%	26.010.000 ptes. (dins projectes de recerca, corporacions locals per a activitats arqueològiques, institucions privades)	512	87,52%	104.298.752 ptes.
2002	112	17,53%	177.187,00 €	527	82,47%	119.151,01 €

A partir del 2003 es diferencia entre excavacions en projectes d'investigació, d'urgència i preventives:

Any	Excavacions Projectes d'investigació	% d'excavacions projectes d'investigació	Quantitats per excavacions projectes d'investigació	Excavacions preventives	% de preventives	Quantitats Per excavacions preventives	Excavacions d'urgència	% d'urgències	Quantitats per Excavacions d'urgència
2003	136	16,33%	60.101 € (+111.020 € entre programades i preventives)	670	80,43%	37.000 € (+111.020 € entre programades i preventives)	27	3,24%	137.095,76 €
2004	183	13,5%	96.751,00 €	1151	84,88%	161.370,00 €	22	1,62%	170.000 € ¹
2005	133	9,02%	198.214,91 €	1312	89,01%	417.150,45 €	29	1,97%	293.513,90 €
2006	132	7,85%	293.745 €	1526	90,78%	1.581.255 €	23	1,37%	325.000 €
2007	142	8,19%	293.745 €	1575	90,83%	1.581.255 €	17	0,98%	325.000 €

1. Cota Zero

Quantitats globals destinades a excavacions i el percentatge que representen en relació amb el pressupost del Departament de Cultura

Any	Quantitats per excavacions	Pressupost Departament de Cultura	% del Departament de Cultura
1981	11.135.000 ptes.	1.009.054.556 ptes.	1,10%
1982	14.016.000 ptes.	3.252.782.121 ptes.	0,43%
1983	29.640.448 ptes.	4.664.062.128 ptes.	0,63%
1984	15.066.314 ptes.	4.112.133.997 ptes.	0,36%
1985	28.324.085 ptes.	5.462.355.342 ptes.	0,51%
1986	26.212.368 ptes.	5.523.793.441 ptes.	0,47%
1987	53.000.000 ptes.	7.840.833.271 ptes.	0,67%
1988	39.698.046 ptes.	8.622.104.071 ptes.	0,46%
1989	85.000.000 ptes.	12.022.449.085 ptes.	0,70%
1990	87.317.054 ptes.	16.621.033.677 ptes.	0,52%
1991	75.854.547 ptes.	19.004.319.491 ptes.	0,39%
1992	95.772.635 ptes.	21.289.412.939 ptes.	0,44%
1993	129.614.966 ptes.	22.419.543.925 ptes.	0,57%
1994	90.517.353 ptes.	22.758.284.425 ptes.	0,39%
1995	80.190.258 ptes.	18.624.969.940 ptes.	0,43%
1996	53.125.646 ptes.	37.277.004.825 ptes.	0,14%
1997	37.975.413 ptes.	29.348.978.405 ptes.	0,12%
1998	68.457.887 ptes.	31.448.394.217 ptes.	0,21%
1999	108.271.585 ptes.	33.377.113.357 ptes.	0,32%
2000	95.037.110 ptes.	31.236.175.483 ptes.	0,30%
2001	130.308.752 ptes.	32.472.000.000 ptes.	0,40%
2002	296.338,01 €	227.384.780,26 €	0,13%
2003	345.216,76 €	242.307.000 €	0,14%
2004	428.121,00 €	194.865.000,00 €	0,21%
2005	908.879,26 €	239.838.922,00 €	0,37%
2006	2.200.000,00 €	275.366.900 €	0,79%
2007	2.200.000,00 €	607.478.200 €	0,36%